

σπασμα στρατιωτῶν, ὥστε δὲν μένει ἀσυντρόφευτος ὁ ἡγούμενος. Λέγεται ὅτι ὁ ἡγούμενος οὗτος, ἔχων περιουσίαν, ἠγόρασεν ἐπὶ τοῦ Τουρικοῦ χωρίου τι ἐπὶ σκοπῶ νὰ μεταβῆ ἐκεῖ, ἐὰν διαλυθῆ ἡ μονή του. Ὅτε τὸν ἐπληροφόρησαμεν ὅτι ἦτο ψευδὴς ἡ εἰδησις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Σουλτάνου, κατελήθη ὑπὸ ἀπελπισίας. « Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ » ἀνέκραξε.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπωφελοῦνται τῆς δυσαρεσκείας τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ ἡ διάλυσις τῶν μονῶν. Οἱ Φράγκοι, λέγει ὁ λαός, ἔκαμαν ὅτι δὲν ἔκαμαν οἱ Τοῦρκοι εἰς διάστημα τριακοσίων χρόνων.

— 10 Ἰανουαρίου. Ἀναχώρησις ἐκ Λαμίας.

Διακόπομεν ἐνταῦθα τὸ ἡμερολόγιον ὅπως παραθέσωμεν ἐν μεταφράσει δύο ἐπιστολάς ἐκ Λαμίας γραφείσας.

(Ἔπεται συνέχεια)

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετὰφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

[Συνέχεια. Βλ. σελ. 372]

Ἡ συνδιάλεξις ἐγένετο τότε γενικωτέρα. Ὁμίλησαν περὶ τῆς σχετικῆς εὐχερείας μεθ' ἧς ἐπραγματώθη τὸ πρόγραμμα τοῦ Νόρδενσκιολδ. Οὐδαμῶς σχεδὸν εἶχεν ἀπαντήσῃ ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια δι' ὃ ἡ ἀνακάλυψις τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ ἐμελλε νὰ ἀποβῆ ἐπωφελεστάτη εἰς τὸ ἐμπόριον, οὐχὶ διότι ἡ ὁδὸς ἐκείνη ὁλόκληρος ἐθεωρεῖτο ἀνέκαθεν προωρισμένη πρὸς πλοῦς, ἔλεγον οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Βέγας, ἀλλὰ διότι ὁ διὰ πλοῦς τοῦ πλοίου τοῦ Νόρδενσκιολδ ἐμελλεν ἀναγκαιῶς νὰ συνειθίσῃ τὰ ναυτικὰ ἔθνη τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ νὰ θεωρῶσιν ὡς δυνατὴν τὴν ἀπ' εὐθείας διὰ θαλάσσης μετὰ τῆς Σιθρίας ἐπικονωνίαν. Οὐδαμῶς δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα ἠδύνατο νὰ εὐρωσι, παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, εὐρύτερον διὰ τὴν δραστηριότητα αὐτῶν στάδιον.

— Δὲν εἶνε παράδοξον, ἔλεγεν ὁ Βρέδεζορδ, τρεῖς ὁλοκλήρους αἰῶνας νὰ ναυαγήσουν ἐντελῶς θλαίαι ἀπόπειραι, καὶ σήμερον σεῖς νὰ δυναθῆτε νὰ ἐκτελέσητε τὴν διάβασιν ταύτην σχεδὸν χωρὶς δυσκολίαν;

— Τὸ παράδοξον εἶνε μόνον κατ' ἐπιράνειαν, ἀπεκρίθη εἰς τῶν ἄξιωματικῶν. Ἐπωφελήθημεν εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἀσίας, ὅπως σεῖς εἰς τὰ βόρεια τῆς ἀμερικανικῆς χερσονήσου τὴν πείραν ἣν ἀπέκτησαν, πολλὰκις διὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν, οἱ προκατόχοί μας. Ἐπωφελήθημεν προσέτι καὶ τὴν μεγίστην ἀτομικὴν πείραν τοῦ ἀρχηγοῦ ἡμῶν.

Ὁ καθηγητὴς Νόρδενσκιολδ παρεσκευάσθη πρὸς τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη δι' ὀκτὼ μακρῶν ἀρκτικῶν ἀποστολῶν εἶχε συναγάγῃ μεθ' ὑπομονῆς πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ προβλήματος καὶ ἔβαινε ἀσφαλῶς εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ. Εἴχομεν προσέτι ὅτι ἐστεροῦντο οἱ προκατόχοί μας, σάφαρος ἀτμήλατον εἰδικῶς πρὸς τὸν πλοῦν τοῦτον ναυπηγηθέν, τοῦτο μᾶς ἐπέτρεψε νὰ πλεύσωμεν εἰς δύο μῆνας διάστημα, διὰ τὸ ὅποιον μὲ ἰστιοφόρον πλοῖον θὰ ἐδαπανῶμεν ἴσως δύο ἔτη. Ἡδυνήθημεν ὅχι μόνον νὰ ἐκλέγωμεν ἀλλὰ καὶ ν' ἀναζητῶμεν τὴν ὁδὸν μας, ν' ἀποφεύγωμεν τοὺς πλείοντας πάγους, νὰ προτρέχωμεν τῶν βευσμάτων ἢ τῶν ἀνέμων διὰ τῆς ταχύτητος. Καὶ ἐν τούτοις δὲν κατωρθώσαμεν νὰ διαζύγωμεν τὴν διαχειρίσασιν ταύτην. Πόσον δυσκολώτερον ἦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἄλλοτε ναυτικούς, οἵτινες ἦσαν ἠναγκασμένοι ν' ἀναμένωσι τὸν οὐριον ἄνεμον, περιπλανώμενοι ματαίως καὶ ἀσκόπως κατὰ τοὺς καλλιτέρους μῆνας ἐνόστε; Ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν εὐρομεν εἰκοσάκις καὶ πλέον ἐλευθέραν τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ὅπου οἱ χάρται ἐσημεῖουν ὅχι μόνον αἰωνίους πάγους ἀλλὰ καὶ ἠπειρώσει ἔτι ἡ νῆσους; Ἡμεῖς ἠδυνάμεθα νὰ πλεύσωμεν πρὸς αὐτὴν ὅπως ἐξακριβώσωμεν ἂν ἦτο πράγματι ἐλευθέραι, ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὀπισθοδρομήσωμεν καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πλοῦν μας, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοτε θαλασσοπόροι περιωρίζοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς εἰκασίαις!

Ἡ συνδιάλεξις αὕτη καὶ συζήτησις διήρκεσε μέχρι μεσημβρίας, ὁπότε παρετέθη γεῦμα ἐπὶ τῆς Βέγας εἰς τὸν Ἐρικ καὶ τοὺς φίλους του. Ἀνεκόνισαν τότε λεπτομερέστερον τὰ κατ' αὐτούς. Ὁ Ἐρικ ἐφρόντισε νὰ ἐξακριβώσῃ ποῖαν ὁδὸν διέπλευσεν ἡ Βέγα καὶ ποῖαι προφυλάξεις ἀπητοῦντο πρὸς τοῦτο. Προέπιον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς καὶ ἀντήλλαξαν εὐχὰς περὶ ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα, μεθ' ὃ ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Ἀλάσκα διητυθύνθη πρὸς τὴν Λιακόβην. Ἡ δὲ Βέγα ἐμεινε ἐσφηνωμένη ἐν τῇ θέσει τῆς ἄχρις οὗ ἡ παχολυσία ἐπιτρέψῃ αὐτῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Εἰρηνικόν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν μέρος τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἐρικ εἶχεν ἐκτελεσθῆ: ἐπανέυρε τὸν Νόρδενσκιολδ ὅτι ὑπελείπετο τώρα νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὸ δεύτερον, ν' ἀνεύρῃ τουτέστι τὸν Πατρίκιον Ὀδονογαν, καὶ νὰ ἀποσπάσῃ εἰ δυνατὸν τὸ μυστικὸν αὐτοῦ. Τὸ μυστικὸν τοῦτο θὰ ἦτο φοβερὸν πάντως, κατὰ τὴν κοινὴν πάντων ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ ὁ Τούδωρ Βράουν προήλασε μέχρι τοῦ βορείου πόλου ἀναζητῶν τὸν μόνον ἄνθρωπον, ὅστις ἐγίνωσκεν αὐτό. Θὰ ἔφθανεν ἀρὰ γε πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν νῆσον Λιακόβην; Τοῦτο ἦτο ἀπίθανον, διότι ἡ Τούδωρ Βράουν προέπλεε κατὰ τρεῖς ἡμέρας. Ἀλλ' ἀδιάφορον! Ἐπρεπε νὰ ἐπιχειρήσῃ

τὴν ἀπόπειραν. Τίς οἶδεν ἂν δὲν ἀπεπλανήθη τὸ *Ἀλβατρος*, ἂν δὲν συνήνητησεν ἀπροσδόκητα ἐμπόδια; Ἐφ' ὅσον ἔμενε πιθανότης ἐπιτυχίας καθήκον εἶχε νὰ διακαρτερήσῃ.

Ἡ θερμοκρασία ἦτο λίαν ἐνθαρρυντική. Ἡ ἀτμόσφαιρα διετηρεῖτο χλιαρά, ἐλαφρὰ δ' ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ὁμίχλη ἐξέφαινε πανταχόθεν ἔλευ θέραν τὴν θάλασσαν, ἐκτὸς μόνον τῆς ζώνης τῶν πάγων, ἥτις περιέβαλλεν εἰσέτι τὴν σιθηρικὴν ἄκτῃν, καὶ ὑφ' ἧς ἔμενον ἀποκεκλεισμένη ἡ *Βέγα*. Μόλις εἶχεν ἀρχίσῃ τὸ ἔαρ, ἡ δὲ *Ἀλ-ἀσκα* εὐλόγως ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ δέκα ἐβδομάδων οὐριον ἄνεμον. Ἡ διὰ μέσου τῶν ἀμερικανικῶν πάγων κτηθεῖσα πείρα ἐφάνη αὐτοῖς ὠφέλιμος, ἐπιτρέπουσα νὰ θεωρῶσι τὸ νέον ἐγγείρημα σχετικῶς εὐχερέστερον. Τέλος ὁ βορειοανατολικὸς πόρος ἦτο ἀναμφισβητήτως ἡ βραχυτέρα πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς Σουηδιὰν ὁδὸς, ὥστε ἐκτὸς τοῦ μεγίστου συμφέροντος ὅπερ ἔπειθε τὸν Ἔρικ νὰ τραπῇ αὐτὴν, καὶ ἀληθῆς ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον παρῶρα αὐτὸν νὰ ἐκτελέτῃ κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν τὸν ὑπὸ τοῦ Νόρδενσκιολδ' ἐπιχειρηθέντα πλοῦν. Ἄν ἐπετύγχανε—καὶ διατί νὰ μὴ ἐπιτύχῃ;— ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ ἦτο ἡ ἀπόδειξις καὶ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὸ τοῦ μεγάλου θαλασσοπόρου τεθείσης ἀρχῆς.

Ὁ ἄνεμος ἐπίσης ἐφάνη εὖνους εἰς τὴν *Ἀλ-ἀσκα*. Ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἔπνεε σχεδὸν διαρκῶς εὖρος (σιρόκος) δι' οὗ τὸ πλοῖον διήνευ ἐννέα μέρη, δέκα μίλιων κατὰ μέσον ὄρον, ἄνευ καταναλώσεως ἀνθράκων. Τοῦτο ἦτο πολὺτιμον πλεονέκτημα ἐπαυξανόμενον καὶ ὑπὸ τῆς φορᾶς τοῦ ἀνέμου, ὅστις ὤθει πρὸς βορρᾶν τοὺς πλέοντας πάγους καὶ κατ' ἀκολουθίαν, καθίστα εὐχερέστερον τὸν πλοῦν. Κατὰ τὰς δέκα ἐκείνας ἡμέρας ἐλάχιστα συνήνητησαν τεμάχια *δριφτ-ις* τουτέστι σσηπότων πάγων, ὡς οἱ ναυτικοὶ τῆς Ἄρκτου ἀποκαλοῦσι τὰ κατὰ τὸ ἡμισυ τετηκότα θρύμματα τῶν χειμερινῶν συμπαγῶν ὄγκων τῶν πάγων.

Ἐν τούτοις τὴν ἐνδεκάτην ἡμέραν ἐπέσηψε φοβερὰ θύελλα, ἣν ἐπηκολούθησε πυκνοτάτη ὁμίχλη, ἐξ ὧν παρεκωλύθη ἐπαισθητῶς ἡ πορεία τῆς *Ἀλἀσκα*. Ἀλλὰ τῇ 29 Ἰουλίου ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐν ὅλῃ τῇ λάμπει αὐτοῦ, τῇ πρωΐᾳ δὲ τῆς δευτέρας Αὐγούστου ἐφάνη τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς νήσου Λιακόβης.

Ὁ Ἔρικ ἔδωκε παρευθὺς διαταγὴν νὰ περιπλεύσωσιν αὐτὴν, ὅπως ἐξακριβώσῃ μὴ τὸ *Ἀλβατρος* ἐκρύπτετο εἰς ὄρμον τινά. Γενομένης τῆς κατοπτέσεως ἠγκυροβόλησεν ἐπὶ ἀμμώδους ἐδάφους τρία μίλια περίπου ἐνδον τῆς μεσημβρινῆς ἄκτῆς. Εἶτα ἐπεβιάσθη τῆς φαλαινίδος μετὰ τῶν τριῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος. Μετὰ ἡμίσειαν δὲ ὥραν ἡ φαλαινὶς προσεπέλασεν εἰς κολπίσκον ἰκανῶς βαθύν.

Οὐχὶ ἄνευ λόγου ὁ Ἔρικ ἐξέλεξε τὴν μεσημ-

βρινὴν ἄκτῃν. Ἀνελογίσθη ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδονογαν εἶτε εἶχεν ἀληθῶς σκοπὸν νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Σιβηρίας ἐμπόριον ὀρυκτῶν ὀστών, εἶτε διότι προϋτίθετο ἢ ἀναχωρήσῃ, ἅμα τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ, τῆς νήσου ἐφ' ἧς εἶχεν ἀποβιασθῆ, θὰ εἶχε πάντως ἐκλέξῃ πρὸς ἐγκατάστασιν μέρος ὅθεν νὰ δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν θάλασσαν. Ἡδύνατο μάλιστα νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ σκοπιὰ αὕτη θὰ ἦτο ἐπὶ γηλόφου καὶ ὅσον οἶόν τε ἐγγύτερον τῆς σιθηρικῆς ἄκτῆς. Τέλος δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς προφυλάξεως ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀνέμων θὰ ἔπεισεν αὐτὸν ὅπως ἐκλέξῃ ἔδαφος μὴ προσβαλλόμενον ὑπ' αὐτῶν. Ὁ Ἔρικ δὲν δι-σχυρίζετο ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὐτοῦ ἦσαν ἀσφαλῆσταται. Ἀλλ' ἐσκέπτετο ὅτι οὐδόλως θὰ ἐζημιούτο ὅπως δήποτε ἂν ἐλάμβανεν αὐτὰς ὡς βᾶσιν συστηματικῆς ἐξερευνησεως.

Τὰ γεγονότα ἐμελλον πληρέστατα νὰ δικαιώσωσι τὴν προσδοκίαν του. Ὁ νεαρὸς κυβερνήτης τῆς *Ἀλἀσκα* καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ πρὶν ὥρας διάστημα διανύσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμμώδους ἄκτῆς, διέκρινον ἐπὶ ὑψώματος ὑπὸ σειρᾶς λόφων προασιζομένου καὶ πρὸς νότον ἐστραμμένου παραπηγμά τι. Ἐξεπλάγησαν μάλιστα ἰδόντες ὅτι ὁ οἰκίσκος ἐκεῖνος, κυβικὸν σχῆμα ἔχων, ἦτο πάλλευκος ὡς κεκοιναμένος δι' ἀσβέστου. Μόνον πρασίνων παραθυροφύλλων ἐστερεῖτο ὅπως ὁμοί-ἀση πρὸς ἐξοχικὸν ἢ παράλιον οἰκίσκον.

Πλησιάσαντες, ἀφ' οὗ ἀνῆλθον τὸ ὑψωμα, ἐξήγησαν τὸ φαινόμενον. Ὁ οἰκίσκος δὲν ἦτο ἀσβεστόχριστος, ἀλλ' ἀπλούστατα ἀπετελεῖτο ὑπὸ γιγαντιαίων ὀστῶν ἐπιτεθειμένων καὶ διατεταγμένων μετὰ ποιᾶς τινος τέχνης, καὶ διδόντων εἰς αὐτὸν τὸ λευκὸν χρῶμα. Ὅσον παράδοξον καὶ ἂν ἐφαίνετο τὸ ὕλικόν ἐκεῖνο, ἐν τούτοις λίαν φυσικὴ ἦτο ἡ περὶ χρησιμοποίησεως αὐτοῦ ἰδέα. Οὐ μόνον ἄλλη οἰκοδομήσιμος ὕλη δὲν εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς νήσου, ἐν τῇ ἡ βλάστησις ἦτο ἀσθενεστάτη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ λόφου καὶ πάντων τῶν πέριξ ὑψωμάτων ἐκαλύπτετο κατὰ γράμμα ὑπὸ ὀστεωδῶν ἐρείπιων, ἅτινα ὁ ἰατρὸς Σβαρευγκρόνα ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνεγνώρισεν ὡς λείψανα μαμμοῦθων καὶ βονάσων.

IZ'

Τέλος πάντων!

Ἡ θύρα τῆς καλύβης ἦτο ἀναπεπταμένη. Οἱ τέσσαρες ἐπισκέπται εἰσελθόντες ἐξηκριβώσαν δι' ἐνὸς βλέμματος ὅτι τὸ μόνον δωμάτιον ἐξ οὗ συνίστατο αὕτη κατωκεῖτο πρὸ μικροῦ ἔτι. Ἐν τῇ ἐστίᾳ, ὑπὸ τριῶν ὀγκωδῶν πετρῶν ἀποτελουμένη, οἱ ἐσθεςμένοι δαυλοὶ ἔφερον τὴν ἐλαφρὰν ἐκείνην τέφραν ἣν ἀφαιρεῖ καὶ ἡ ἐλαχίστη τοῦ ἀνέμου πνοή. Ἡ ναυτικὴ αἰώρα ἦτις ἐχρησίμευε τῷ ἐνοικούντι ὡς κλίνη ἔφερον εἰσέτι τὸ ἀποτύπωμα ἀνθρώπινου σώματος.

Ἡ αἰώρα ἐκείνη ἦν ἀμέσως ἐξήτασεν ὁ Ἔρικ ἔφερε τὸ σῆμα τῆς Βέγας.

Ἐπὶ τραπέζης τινὸς ἀποτελουμένης ὑπὸ ὠμοπλάτης μαμμούθου στηριζομένης ἐπὶ τεσσάρων ὀστέων τοῦ μηροῦ, ἐφαίνοντο τὰ ψυχία διπυρίτου, ἐν κασιτέρινον κύπελλον, καὶ ξύλινον κοχλιάριον σουηδικῆς κατασκευῆς.

Εὐρίσκοντο λοιπὸν ἀναντιρρήτως ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Πατρικίου Ὀδόνογαν, ἐξ ἧς, κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα, εἶχε πρὸ μικροῦ μόνον ἐξέλθῃ.

Ἐξῆλθεν ἀρά γε ὅπως ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς νήσου ἢ τούναντιον ὅπως περιδράμῃ αὐτήν; Τοῦτο ἦτο ἄδηλον καὶ μόνη ἐξερευνησις τῆς νήσου ἠδύνατο νὰ τὸ καταδείξῃ.

Περὶ τὴν κατοικίαν ἐκείνην τάφροι καὶ ὄγκοι χωμάτων ἐμαρτύρουν δραστηρίαν ἀνασκαφὴν ἐπὶ μικροῦ ὄρσπεθίου, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ γηλόφου ἐλεφάντινοι χαυλιόδοντες παρατεταγμένοι, περὶ τοὺς εἰκοσι, ἐδείκνυον τὸν σκοπὸν τῶν ἐργασιῶν τούτων, γενομένων προφανῶς ὅπως ἐκχώσῃ τοῦ ἐδάφους τὰ λείψανα μεγαθηρίων ἀπωτάτων ἐποχῶν. Ὁ Ἔρικ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐξήγησαν τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνασκαφῶν τούτων παρατηρήσαντες ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἱ σκελετοὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν μαμμούθων ἐστεροῦντο πάντες τῶν χαυλιόδοντων αὐτῶν. Ὡς εἰκός, οἱ ἰθαγενεῖς τῆς σιθηρικῆς ἀκτῆς δὲν εἶχον περιμείνῃ τὴν εἰς τὴν νήσον Λιακόθην ἐπίσκεψιν τοῦ Πατρικίου Ὀδόνογαν ὅπως ἐμεταλλευθῶσι τὸν ὄρυκτὸν αὐτῆς πλοῦτον, ἐκ τούτου δ' ὁ Ἴρλανδὸς οὐδὲν ἄξιον λόγου εὐρίσκων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἠναγκάσθη ν' ἀνασκάψῃ αὐτὸ ὅπως ἐκχώσῃ τοὺς ἐν αὐτῷ χαυλιόδοντας, ὧν ἄλλως τε ἢ ποιότης ἐφαίνετο πολλῶ κατωτέρα.

Ἄλλ' ὁ νεαρὸς ἰατρός τῆς Βέγας ὡς καὶ ὁ πανδοχεὺς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας ἐν Νέα Ἰγόρῃ εἶχον δηλώσῃ ὅτι ἡ ὀκνηρία ἦτο ἐν τῶν ἰδιαιζόντων χαρακτηριστικῶν τοῦ Πατρικίου Ὀδόνογαν. Ἐφαίνετο λοιπὸν πάντῃ ἀπίθανον ὅτι θὰ ἐνεκαρτέριε οὗτος ἐπὶ μακρὸν εἰς ἀχάριστον καὶ ἥμισυ ἐπικερδῆς ἔργον. Πιθανώτατον ἦτο ἅμα τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ ν' ἀπῆλθε τῆς νήσου Λιακόθης. Ἡ μόνη λοιπὸν πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ ἐλπίς ἐστήριζετο ἐπὶ τῶν προσφάτων ἰχνῶν τῆς διαμονῆς του ἐν τῇ καλύβῃ.

Ἄτραπὸς τις κατήρχετο πρὸς τὴν ἀκτὴν διὰ κλιτύος ἀντιθέτου πρὸ ἐκείνην ἦν εἶχον ἀνέλθῃ. . . Τραπέντες αὐτὴν ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς κοίλωμά τι, ἐν ᾧ ἡ τῆξις τῶν χιόνων εἶχε σχηματίσῃ μικρὰν λίμνην χωριζομένην τῆς θαλάσσης ὑπὸ σειρᾶς βράχων, οὗς περικάμπτουσα ἡ ἀτραπὸς ἀπέληγεν εἰς ἀληθῆ φυσικὸν λιμένα.

Ἐλκηθρόν τι ἦν ἐγκαταλελειμμένον ἐπὶ τῆς ἀμμώδους παραλίας, ἐφ' ἧς ἐπίσης ἐφαίνοντο τὰ ἴχνη πυρᾶς. Ὁ Ἔρικ ἐξήτασεν ἐπιμελῶς τὴν

παραθαλασσίαν, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὔρεν ἴχνος τι δηλοῦν τὴν προσπέλασιν ἀκάτου.

Ἐπέστρεφε πρὸς τοὺς συνοδοὺς αὐτοῦ ὅτε παρὰ θάμνον τινὰ καὶ ἐγγύτατα τῆς θέσεως τῆς πυρᾶς διέκρινε σκευὸς τι ἐρυθρόχρουν, ὅπερ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐν σπουδῇ.

Τὸ σκευὸς ἐκείνο ἦτο κυτίον λευκοσιδηροῦν, ἐκ τῶν περιεχόντων τεταριχευμένον βόειον κρέας, δι' ὧν ἐφοδιάζονται ἤδη πάντα τὰ πλοῖα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τὸ εὔρημα οὐδὲν εἶχεν ἐν πρώτοις τὸ παράδοξον, διότι ὁ Πατρικίος Ὀδόνογαν τὰ πρὸς τροφήν αὐτοῦ εἶχε λάβῃ ἐκ τῆς Βέγας. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἔρικ ἐξήγειρε τὸ ἐπὶ τοῦ κενοῦ κυτίου ὄνομα : «Μαρτίνεθ Δομίγκος, Βαλπαραιῶν.»

— Ὁ Τούδωρ Βράουν διήλθεν ἀπ' ἐδῶ ! ἀνέκραξεν ἀμέσως. Ὁ ἰατρός τῆς Βέγας μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ πλοῖον αὐτοῦ εὐρίσκετο εἰς Βαλπαραιῶν, ὅταν τῷ ἐτηλεγράφησε νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν περιμείνῃ εἰς Δαγκουβέρην! . . . Ἄλλως τε δὲν ἦτο δυνατόν ἡ Βέγα ν' ἀφήσῃ ἐδῶ κυτίον προερχόμενον ἐκ Χιλῆς, τὸ δὲ κυτίον τοῦτο ἔχει προσφάτως ἀνοιχθῆ, ἴσως πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἴσως καὶ πρὸ εικοσιτεσσάρων ὡρῶν μόνον.

Ὁ ἰατρός Σβαρνεγκρόνα καὶ ὁ Βρέδεζορδ ἔσειον τὴν κεφαλὴν, ὡσεὶ ἐδίσταζον ν' ἀποδεχθῶσι τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ὅτε ὁ Ἔρικ ὅστις περιέστρεφε τὸ κυτίον ἐν ταῖς χερσὶ, παρέσχεν αὐτοῖς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του ἀφαιρούσαν πᾶσαν ἀμφιβολίαν. ἔδειξε τὴν λέξιν Ἄλδατρος διὰ μολυβδίδος γεγραμμένην ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιπώματος, ὑπὸ τοῦ τροφοδότου πιθανῶς τοῦ πλοίου.

— Ὁ Τούδωρ Βράουν ἐπέρασεν ἀπ' ἐδῶ ! Ἀλλὰ διατί ἄλλο θὰ ἤρχετο εἰμὴ διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν Πατρικίον Ὀδόνογαν! . . . Ναι, τὸ πρᾶγμα εἶνε προφανέστατον! . . . Ἀπεμβιάσθη εἰς τὸν ὄρμον τοῦτον! Οἱ ναῦται του τὸν ἐπερίμενον γευματίζοντες περίξ τῆς πυρᾶς! Ἀνέβη εἰς τὴν καλύβην τοῦ Ἴρλανδοῦ καὶ ἐκόντα ἢ ἄκοντα τὸν ἀπήγαγεν εἰς τὸ πλοῖον! Εἶμαι βέβαιος ὡς νὰ τὰ ἔβλεπα μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου ὅλα ταῦτα! . . .

Μεθ' ὅλην ὁμως τὴν βεβαιότητα αὐτοῦ ὁ Ἔρικ ἠθέλησε νὰ ἐξερευνήσῃ τὰ περίξ ὅπως βεβαιωθῇ ὅτι ὄντως εἶχεν ἀπέλθῃ ὁ Πατρικίος Ὀδόνογαν. Ἀλλ' ἐπὶ ὥραν μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ περιδεύσας ἐπέισθη ὅτι τὸ λοιπὸν τῆς νήσου ἦτο ἀπολύτως ἀκατοίκητον. Οὐδὲν ἴχνος ἀτραποῦ, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ὑπάρξεως. Πανταχόθεν, ἐφ' ὅσον ἐξικνεῖτο τὸ βλέμμα ἀμμόδεις γήλοφοι καὶ κοιλάδες ἐξετείνοντο, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης βλαστήσεως, οὐδὲ πτηνοῦ τινός, οὐδ' ἐντόμου ζωογονοῦντος τὴν ἀπέραντον ἐρημίαν. Πανταχοῦ δὲ γιγαντιαῖοι σκελετοὶ ἐπεστρώννουν τὸ ἔδαφος ὡσεὶ ποτε στρατιὰ ὅλη μαμμούθων, ῥινοκέρων

καὶ βονάσων, φοβερὸν τινα κατακλυσιμὸν φεύγουσα, κατέφυγεν, ὅπως ἀποθάνῃ ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἐκείνης νήσου. Ὅπισω τῶν ἀμμωδῶν γηλόφων καὶ τῶν κοιλάδων ὑψοῦτο σειρὰ βουνῶν παγοσκεπῶν.

— "Ἀγωμεν! εἶπεν ὁ ἱατρὸς Σβαρευαχρόνα. Λεπτομερεστερά ἐξερευνησὶς εἰς τίποτε δὲν θὰ ὠφελήσῃ, ἄλλως δὲ ἀπὸ ὅσα βλέπομεν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ἀπητυῶντο πολλαὶ παρακλήσεις διὰ νὰ πείσουν τὸν Ὀδόνογαν ν' ἀναχωρήσῃ.

Πρὸ τῆς τετάρτης ὥρας ἡ φαλακρὴ εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν *Ἀλάσκα*, ἣτις ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν αὐτῆς.

Ἐκ τῆς ἀποτυχίας ταύτης αἱ ἐλπίδες τοῦ Ἔρικ ἐκλονήθησαν. Ἄφ' οὗ ὁ Τούδωρ Βράουν κατώρθωσε νὰ προπλεύσῃ αὐτοῦ, ν' ἀποβῇ πρῶτος εἰς τὴν νῆσον Λιακόβην, καὶ νὰ συμπαραλάβῃ βεβαίως μεθ' ἐαυτοῦ τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν, οὐδεμίαν πιθανότης περὶ ἀνευρέσεως αὐτοῦ πλέον ὑπελείπετο. Ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ διαπράξῃ οἷα ἐβυσσοδόμησε κατὰ τῆς *Ἀλάσκας*, ἱκανὸς νὰ ἐπιδείξῃ τηλικαύτην ἀγρίαν δραστηριότητα ὅπως ἀπαγάγῃ τὸν Ἴρλανδὸν ἐκ τιαύτης ὑπερβορείου χώρας, δὲν θὰ ἐδυσκολευετο τὸ παράπαν νὰ προδράμῃ αὐτῶν καὶ διαφύγῃ πᾶσαν καταδίωξιν. Ὁ κόσμος εἶνε εὐρύς καὶ ὅλων τῶν θαλασσῶν ἡ ἔκτασις ἦτο ἀνυπερπεπλημένη εἰς τὸ *Ἀλάσκα*. Πῶς νὰ μαντεύσῃ ὁ Ἔρικ πῶς ἀπῆγεν ὁ Τούδωρ Βράουν τὸν Ὀδόνογαν καὶ τὸ ἀπόκρυφον αὐτοῦ;

Ταῦτα ἀνελογίζετο ὁ κυβερνήτης τῆς *Ἀλάσκας* διασκελιζῶν τὸ ἐπίστεγον, ἀφ' οὗ διέταξε νὰ τραπῶσι πρὸς δυσμὰς. Εἰς τὰς ὀδυνηρὰς δὲ ταύτας σκέψεις συνεμίγνυτο καὶ τύψις τοῦ συνειδότος διότι ἠνέχθη ὅπως οἱ φίλοι αὐτοῦ συμμερισθῶσι τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς μόχθους τῆς ἀνωφελούς ἐκείνης ἀποστολῆς! Διπλῶς ἀνωφελούς, ἀφ' οὗ ὁ Τούδωρ Βράουν ἀνεῦρε τὸν Νόρδενσκιοῦδ πρὸ τῆς *Ἀλάσκας*, καὶ προέπλευσε τῆς σουηδικῆς ἀποστολῆς καὶ εἰς τὴν νῆσον Λιακόβην! Ἐμελλον λοιπὸν νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς Στοκόλμην, — ἂν ἐπανεκάμπτον — ἀστοχῆσαντες πάνταν τῶν σκοπῶν αὐτῶν. Ὅποια ἀτυχία!... Ὡ! ἡ ἐπιστροφή αὕτη ἄς ἐχρησίμευε τοῦλάχιστον εἰς τι, ἄς καθίστατο τὸ ἀντιπεῖραμα τοῦ πλοῦ τῆς *Βέγας*!... Τὸ δικατὸν τοῦ βορειοανατολικοῦ πόρου ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ καὶ διὰ δευτέρου πειράματος!.. Ἄντι πάσης θυσίας καθῆκον εἶχε νὰ πλεύσῃ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Τσελύνσκιν καὶ νὰ περικάμψῃ αὐτὸ ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. Ἄντι πάσης θυσίας ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Σουηδίαν διὰ τῆς θαλάσσης τοῦ Καρᾶ!

Πρὸς τὸ φοβερὸν λοιπὸν ἐκεῖνο ἀκρωτήριον Τσελύνσκιν, ἀνυπερβικτον τῶς θεωρούμενον, ἔπλεε νῦν ὀλοταχῶς ἡ *Ἀλάσκα*. Ἡ ποντοπορία αὐτῆς δὲν ἦτο κατὰ πάντα ὁμοία πρὸς τὴν τῆς

Βέγας ἀποπλευσάσης ἐκ τῆς ἐκβολῆς τῆς Λένας, ἐν ἣ εἶχε προσορμισθῇ ὅπως μεταβῆ εἰς τὴν νῆσον Λιακόβην. Ὁ Ἔρικ οὐδένα λόγον εἶχε νὰ περιπλεύσῃ αὐτὴς τὰς σιθηρικὰς ἀκτὰς. Ὄθεν ἡ *Ἀλάσκα*, ἀφῆϊσα δεξιὰ τὰς νήσους Στολμποβοὶ καὶ Σεμενόφσκη, διητυῆθη πρὸς δυσμὰς, παρὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν ἕκτην περᾶλληλον, μετὰ τηλικαύτης ταχύτητος χωρούσα ὥστε εἰς ὀκτὼ ἡμέρας διήνυσε τριάκοντα ἑπτὰ μοίρας μήκους ἀπὸ τῆς 140ης μέχρι τῆς 105ης πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Γκρημβιχ. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ καύσεως πολλῶν γαιανθράκων, διότι διηνεκῶς σχεδὸν εἶχεν ἀντίπρωρον ἄνεμον. Ἄλλ' ὁ Ἔρικ εὐλόγως ἐφρόνει ὅτι πρωτίστη ἀνάγκη ἦτο νὰ ἐξέλθωσι τῶν ἐπικινδύνων ἐκείνων στενῶν· εὐθύς δ' ὡς ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στόμιον τοῦ Γενισσῆ, θὰ ἐμερίμνα πάντως περὶ εὐρέσεως καυσίμου ὕλης.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Αὐγούστου κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσωσιν ἡλιακὰς παρατηρήσεις περὶ τὴν μεσημβριάν ἕνεκα πυκνῆς ὀμίχλης καλυψάσης τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν ἦσαν ἐγγὺς τοῦ μεγάλου ἀσιατικοῦ ἀκρωτηρίου. Δι' ὃ ὁ Ἔρικ συνέστησε σύντονον καὶ ἄγρυπνον προσοχὴν ἐλαττώσας ἅμα τὸν δρόμον τοῦ πλοίου. Περὶ τὴν ἐσπέραν διέταξε νὰ σταματήσωσιν.

Αἱ προφυλάξεις ἐκεῖναι δὲν ἦσαν ἀνωφελεῖς. Τὴν ἐπαύριον βολιδοσκοπήσαντες εὗρον ὅτι τὸ βάθος τῆς θαλάσσης δὲν ὑπερέβαινε τὰς τριάκοντα ὀργυῖας, μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἐφάνη ἡ στερεὰ. Ἡ *Ἀλάσκα* διεδρόμησεν ἄχρις οὗ φθάσῃ κατέναντι τοῦ ὄρμου, εἰς ὃν ἠγκυροβόλησεν.

Ἀπερασίθη δὲ ν' ἀναμείνωσι τὴν διάλυσιν τῆς ὀμίχλης ὅπως ἀποβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν. Ἀλλὰ τὴν δεκάτην πέμπτην καὶ δεκάτην ἕκτην μὴ διαλυθείσης τῆς ὀμίχλης, ὁ Ἔρικ προσεπέλασεν εἰς τὴν ἀκτὴν μετὰ τοῦ Βρέδεζορδ, τοῦ Μαλαρίου καὶ τοῦ ἱατροῦ.

Σύντομος κατόπτεισις ἀπέδειξεν αὐτοῖς τότε ὅτι ὁ ὄρμος ἐν ᾧ εἶχεν ἠγκυροβολήσῃ ἡ *Ἀλάσκα* ἔκειτο βορειότατα, μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἀκρωτηρίου Τσελύνσκιν. Ἐκατέρωθεν τὸ ἔδαφος ἦν ἀρκούντως χθαμαλὸν πρὸς τὴν θάλασσαν· ἀλλ' ὑψοῦτο βαθμιαίως εἰς κλιτὺν πρὸς νότον καὶ εἶτα εἰς ὄρη, ἅτινα ἡ ὀμίχλη ἀπεκάλυπεν ἐνίοτε πάντα δ' ἐφάνοντο ἔχοντα ὕψος τριακοσίων ἢ τετρακοσίων μέτρων. Οὐδαμῶς διεκρίνοντο χιόνες ἢ πάγοι εἰμὴ μόνον περὶ τὴν παραλίαν, καθ' ἣν ἀπετέλουν ζώνην ὡς πανταχοῦ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. Τὸ ἀργιλλῶδες ἔδαφος ἐκαλύπτετο ὑπὸ πυκνῆς βλαστήσεως πόας, χλόης καὶ λειχῶνων. Τὴν ἀκτὴν ἐξωγοῦναι ἀγέλη ἀγρίων χηνῶν καὶ νησσῶν. Λευκὴ τις ἄρκτος ἐκάθητο ἐπὶ βράχου τινός. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἂν μὴ ἡ ὀμίχλη περιέσκεπε τὰ πάντα διὰ τοῦ τεφροῦ αὐτῆς μανδύου, ἡ

γενική Θεά τοῦ περιφήμου ἀκρωτηρίου Τσελύνσκιν, οὐδὲν τὸ ἀποτρόπαιον θὰ εἶχεν, οὐδὲν ἰδίως τὸ δικαιολογοῦν τὴν φοβερὰν φήμην ἣν ἐπὶ αἰώνας ὄλους διετήρησεν.

Ὁ Ἔρικ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ προχωρήσαντες εἰς τὸ ἀπώτατον πρὸς δυσμὰς ἄκρον τοῦ ὄρου διέκρινον εἰδὸς τι μνημείου ἐπὶ γηλόφου τινός, ὡς εἰκὸς δὲ ἐσπευσμένως διητυθύνθησαν εἰς αὐτό. Πλησιάσαντες δὲ εἶδον ὅτι ἦτο σωρὸς λίθων ἐρειδόντων ξυλίνην στήλην ἀποτελουμένην ὑπὸ δοκοῦ.

Ἡ στήλη ἐκείνη ἔφερε δύο ἐπιγραφάς. Ἡ μὲν πρώτη εἶχεν οὕτως :

«Τῆ 19 Αὐγούστου 1878 ἡ Βέγα, ὀρμωμένη ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἔκαμψε τὸ ἀκρωτήριο Τσελύνσκιν πλεύσασα πρὸς τὸν Βερίγγειον πορθμόν.»

Ἡ δευτέρα δέ :

«Τῆ 12 Αὐγούστου 1879 τὸ Ἀλβατρος, ἐκπλεύσασα τοῦ Βερίγγειου πορθμοῦ, ἔκαμψε τὸ ἀκρωτήριο Τσελύνσκιν, χωροῦν πρὸς τὸν ὠκεανόν.»

Λοιπόν, καὶ ἐν τούτῳ ἔτι ὁ Τούδωρ Βράουν ὑστεροῦσαν ἀφῆκε τὴν Ἀλάσκα! Ἦτο τότε ἡ δεκάτη ἔκτη Αὐγούστου. Πρὸ τεσσάρων ἄρα μόνον ἡμερῶν εἶχε χαραχθῆ ἡ ἐπιγραφή ἐκείνη!

Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἔρικ ἐλάμβανεν αὕτη εἰρωνικὴν καὶ σκληρὰν ἔννοιαν, ὡσεὶ ἔλεγεν αὐτῷ : «Μέχρι τέλους θ' ἀποτυγχάνης! Μέχρι τέλους ἀνωφελῆς θὰ μείνης! Ὁ Τούδωρ Βράουν ἐξετέλεσε κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν τὸ πείραμα τοῦ Νόρδενσκιολδ! Σὺ δὲ θὰ ἐπιστρέψῃς τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος, οὐδὲν ἀποδείξας, οὐδὲν εὐρών, οὐδὲν μαθών!»

Ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ χωρὶς τι νὰ ἐπιγράψῃ ἐπὶ τῆς στήλης. Ἄλλ' ὁ ἰατρός Σβαρευεγκρόνα δὲν συνεμερίζετο παντάπασιν τὴν ἰδέαν ταύτην. Ἐκβαλὼν τοῦ θυλακίου μαχαίριδιόν τι ἐχάραξεν ἐπὶ τῆς δοκοῦ :

«Τῆ 16 Αὐγούστου 1879 ἡ Ἀλάσκα ἀπάρσασα ἐκ Στοκόλμης, πλεύσασα διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τῆς θαλάσσης τοῦ Βαφίνου, τῶν ἀρκτικῶν ἀμερικανικῶν πορθμῶν, τῆς σιθηρικῆς θαλάσσης, ἔκαμψε τὸ ἀκρωτήριο Τσελύνσκιν, θαλασσοποροῦσα ὅπως ἐτετέλεσθ τὸν πρῶτον περὶ τὸν πόλον περίπλου.»

Παράδοξος ἡ δύναμις τῶν λέξεων! Ἡ ἀπλῆ ἐκείνη φράσις ἀνακμινθήσασα εἰς τὸν Ἔρικ ὁποῖον γεωγραφικὸν κατόρθωμα διέπραττε, ἀνεπιγνώστως σχεδόν, ἤρκεσεν ὅπως διασκεδάσῃ τὴν βαρυθυμίαν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις, ἦτο ἀληθές ὅτι ἡ Ἀλάσκα ἔμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ συντελέσῃ τὸν πρῶτον περὶ τὸν πόλον περίπλου!.. Πρὸ αὐτοῦ ἄλλοι θαλασσοπόροι εἶχον διέλθῃ τοὺς ἀρκτικούς ἀμερικανικοὺς πορθμούς, φθάσαντες μέχρι τοῦ βορειοδυτικοῦ πόρου. Πρὸ αὐτοῦ ὁ Νόρδενσκιολδ καὶ ὁ Τούδωρ Βράουν εἶχον κάμψῃ τὸ Τσελύνσκιν καὶ διεκπλεύσῃ τὸν βορειοανατολικὸν πόρον! Ἄλλ' οὐδεὶς τῶν εἶχε κατορθώσῃ νὰ με-

ταθῆ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πόρου εἰς τὸν ἕτερον, οὐδεὶς περιέγραψε περὶ τὸν πόλον, διὰ τῶν ἀρκτικῶν θαλασσῶν, τὸ λειον κύκλον τριχοσίων ἐξήκοντα μοιρῶν. Εἰς τὴν Ἀλάσκα δὲ μόνον ὀρθοῦσαντα μοῖραι ὑπελείποντο ὅπως συμπληρώσῃ αὐτόν. Μετὰ δεκαήμερον τὸ πολὺ πλοῦν, τὸ ἔργον ἔμελλε νὰ ᾗ τετελεσμένον.

Ἡ ἰδέα αὕτη τοσοῦτον ζῆλον ἐπέβαλεν εἰς πάντας ὥστε ἀπεφάσισαν ν' ἀπάρωσιν ὅσον τάχιον. Ὁ Ἔρικ ἐν τούτοις προὔτιμησε ν' ἀναμείνῃ, ἄχρι τῆς ἐπαύριον ὅπως ἰδῇ ἂν θὰ διαλυθῆ ἡ ὀμίχλη. Ἄλλ' αὕτη ἐφαίνετο ὅτι ἦτο χρονικὸν νόσιμα τοῦ ἀκρωτηρίου Τσελύνσκιν, ἐπελθούσης δὲ καὶ πάλιν τῆς ἡμέρας χωρὶς νὰ συνανατεῖλθῃ ὁ ἦλιος, διέταξε ν' ἀνασπασθῆ ἡ ἄγκυρα.

Ἡ Ἀλάσκα, ἀφείσα πρὸς νότον τὸν κόλπον τοῦ Ταϊμίσου, ἐξ οὗ ἐπωνομάσθη ἡ μεγάλη σιθηρικὴ χερσόνησος, ἦς τὸ Τσελύνσκιν εἶνε τὸ ἀκρότατον σημεῖον, διητυθύνθη πρὸς δυσμὰς. πλεύσασα ἀκαταπαύστως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῆς δεκάτης ἐβδόμης Αὐγούστου. Τὴν πρωῒν τῆς δεκάτης ὀγδῆς ἐξῆλθε τέλος τῆς ὀμίχλης εἰς ἀτμόσφαιραν διαυγῆ καὶ ἠλιοφεγγῆ. Τὴν μεσημβρίαν ὑπελόγησαν τὸν τελεσθέντα διάπλου. Εὐρίσκοντο δὲ περὶ τὸ πέρασ τοῦ ἔργου τούτου, ὅτε ὁ ὀπτήρ (ὁ σκοπὸς τοῦ ἰστού) ἀνήγγειλεν ὅτι πλοῖον ἐφάνη πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

Ἡ ἐμφάνισις πλοίου ἐν τοιαύταις θαλάσσαις ἦτο τόσον ἐκτακτον φαινόμενον, ὥστε εἰς ἄκρον ἐκίνησε τὸ ἐ διαφέρον τῶν ἐπὶ τῆς Ἀλάσκας. Ὁ Ἔρικ ἀνερριχθῆ ἀμέσως ἐπὶ τὴν σκοπιὰν καὶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἐξήτασεν ἐπὶ μακρὸν τὸ σημεῖον πλοῖον. Ἦτο ἐξηρτυμένον ὡς ἡμιολία καὶ εἶχε καπνοδόχον εἰ καὶ δὲν ἤτημοδρόμει τότε.

Ὁ νεαρὸς κυβερνήτης κατελθὼν εἰς τὸ κατὰστρωμα ἦτο κάταχωρος.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ Ἀλβατρος, εἶπεν εἰς τὸν ἰατρόν.

Εἶτα δὲ ἐκέλευσε νὰ ἐνταθῆ τὸ πῦρ τῆς ἀτμομηχανῆς.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΟΡΑΤΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Πολὺς λόγος ἐγένετο κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα περὶ τῶν μικρῶν ὀργανισμῶν ἢ ὀργανώσεων, αἵτινες προκαλοῦσι τὰ μολυσματικὰ νοσήματα τοῦ τύφου, τοῦ πυρετοῦ, τῆς χολέρας καὶ ἄλλων νόσων, αἱ δὲ λέξεις βακτήρια καὶ μικρόβια ἐγένοντο γνωσταὶ καὶ πέραν τῶν ἐπιστημονικῶν ὁμίλων, εἰς τὸ κοινὸν πλῆθος, ὅπερ συνήθως τότε μόνον παρακολουθεῖ μετὰ διαφέροντος τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα, ὅταν δι' αὐτῶν θίγεται αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου ἢ εὐημερία ἢ